

فهرست مطالب

۱۳.....	قدرشناسی
۱۵.....	پیش‌گفتار

بخش اول. کلیات و روش‌شناسی بحث

۲۱.....	فصل اول. تاریخ همچون یک علم تجربی
۲۳.....	تعریف تاریخ
۲۳.....	قیود تعریف
۲۵.....	علم بودن تاریخ
۲۵.....	علم چیست؟
۲۷.....	علم تجربی
۳۲.....	مسئله‌ی روش
۳۳.....	مراحل چهارگانه‌ی روش تجربی
۳۵.....	لزوم بی طرفی علمی
۳۸.....	رویکرد انتقادی
۴۰.....	دقت علمی و نقدپذیری
۴۲.....	جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

فصل دوم. پیشه‌ی مورخان و اختلاف نظرها درباره‌ی آن	۴۷
منابع تاریخی	۴۸
دومین ایزار: ثئوری‌های علوم اجتماعی	۵۱
روش تحقیق در تاریخ	۵۴
واقع‌نمایی تاریخ	۵۵
تاریخ: وقایعی که روی تداده‌اند به روایت افرادی که آن‌ها را ندیده‌اند[۹]	۵۵
دفاع از واقع‌نمایی تاریخ	۶۱
جعل مطلق و صدرصد نداریم	۶۱
همه‌کس را نمی‌شود برای همیشه گمراه کرد	۶۳
فایده‌ی تاریخ	۶۴
فصل سوم. تحریر محل نزاع	۷۱
آشنایی با علم فقه	۷۱
فقه چون یک نظام منسجم از آگاهی‌ها	۷۲
احکام شرعی فرعی	۷۵
ادله‌ی تفصیلی	۷۷
بازنگری در عنوان درس «تاریخ فقه و فقهها»	۷۸
نقده‌ی آغاز بحث درباره‌ی تاریخ فقه	۷۹
پی‌جوبی جریان اجتماعی مُسمّاً به فقه	۸۱
پی‌جوبی علم فقه با هر عنوان دیگری	۸۳
پی‌جوبی مستقل یکایک موضوعات علم فقه از بدرو پیدایی تاکنون	۸۵
راه حل پیشنهادی: مطالعه‌ی تحولات روش‌شناسی علم فقه	۹۰
بخش دوم. از قانون عرفی تا شریعت: مروری بر تحولات حقوقی، عبادی و منسکی جامعه‌ی عرب در آستانه‌ی ظهور اسلام	
فصل چهارم. فرهنگ عرب و تحولات آن در آستانه‌ی ظهور اسلام	۹۵
فرهنگ	۹۵
رابطه‌ی محیط و فرهنگ	۹۶

فهرست مطالب ۷

۹۸.....	فرهنگ؛ مجموعه‌ای مرکب
۹۸.....	ابعاد مختلف فرهنگ
۱۰۰.....	فرهنگ و شیوه‌ی زندگی
۱۰۳.....	رابطه‌ی فرهنگ با گذشت زمان
۱۰۴.....	فرهنگ و کنترل اجتماعی
۱۰۷.....	رابطه‌ی میان فرهنگ و قوانین
۱۰۸.....	ضرورت آگاهی از فرهنگ عرب صدر اسلام برای مطالعه‌ی تاریخ فقه
۱۰۸.....	تأملاتی درباره‌ی شیوه‌ی زندگی عرب‌ها در آستانه‌ی ظهور اسلام
۱۱۳.....	جغرافیای انسانی شبه‌جزیره‌ی عربستان و تأثیر آن بر فرهنگ عرب‌ها
۱۱۷.....	جمیعت و کنترل آن
۱۲۳.....	جاہلیت
۱۲۴.....	جمع‌بندی و نتیجه‌گیری
۱۲۷.....	فصل پنجم. تحولات هویت، عقیده و فرهنگ عبادی عرب‌ها با ظهور اسلام
۱۲۷.....	منابع ما برای شناخت فرهنگ عرب
۱۳۱.....	دین عرب‌ها قبل از اسلام
۱۳۱.....	توتمپرستی عرب‌ها
۱۳۵.....	بت‌پرسنی
۱۳۸.....	جایگاه نمادین بت‌ها در زندگی عرب پیش از اسلام
۱۳۹.....	مسیحیان
۱۴۲.....	بهودیان و بحران هویتی که برای عرب‌ها ایجاد کرده بودند
۱۴۶.....	راهکارهای پیامبر (ص) برای حل مشکلات هویتی قوم عرب
۱۴۸.....	تحول مناسک دینی عرب
۱۴۹.....	نماز
۱۵۰.....	روزه
۱۵۳.....	حج
۱۵۶.....	جمع‌بندی
۱۵۹.....	فصل ششم. تحولات فرهنگ و قوانین تجاری عرب‌ها در صدر اسلام
۱۶۰.....	جایگاه مکه در تجارت عرب‌ها

۱۶۲.....	تحول تجارت عرب‌ها در آستانه‌ی ظهور اسلام
۱۶۴.....	روش قریشیان برای حفظ امنیت تجارت
۱۶۸.....	مشکلات تجاری قریش با ظهور اسلام
۱۶۹.....	تحول قوانین تجاری با ظهور اسلام
۱۷۰.....	پیشینه‌ی بیع چون یک روش دادوستد
۱۷۳.....	انواع بیع در فرهنگ عرب پیش از اسلام
۱۷۷.....	ربا
۱۷۷.....	جمع‌بندی
۱۷۹.....	فصل هفتم. تحولات آیین دادرسی و حقوق جزا
۱۷۹.....	مقدمه
۱۸۱.....	آیین دادرسی در اشکال مدرن آن؛ کوششی برای مطالعه‌ی تطبیقی
۱۸۶.....	موضوع شایان دادرسی
۱۸۸.....	طرفین دعوا در دادرسی‌ها
۱۸۸.....	حکمیت و قضاؤت
۱۹۰.....	شیوه‌ی انتخاب قاضی
۱۹۱.....	جایگاه حُکْما و کاهنان
۱۹۴.....	نظام حقوقی حاکم بر دادرسی
۱۹۴.....	رویده‌های قضایی
۱۹۵.....	ادله‌ی اثبات دعوا
۱۹۷.....	تحول آیین دادرسی عرب
۲۰۴.....	مرور، جمع‌بندی و نتیجه‌گیری از بخش دوم

بخش سوم. تحول شیوه‌های صدور حُکْم شرعی در دوران شکل‌نیافتگی علم فقه

۲۰۹.....	فصل هشتم. قوانین اسلامی در عصر صحابه
۲۱۰.....	جایگاه صحابه‌ی پامبر(ص) در انتقال تعالیم ایشان
۲۱۲.....	فتح: مهم‌ترین رویداد اجتماعی عصر صحابه

۲۱۳.....	تأثیر فرهنگی فتوح
۲۱۹.....	شیوه‌های برخورد صحابه با تنوع فرهنگی
۲۲۳.....	منابع صحابه در صدور رأی
۲۲۸.....	اختلاف فتاویٰ صحابه
۲۳۲.....	نتیجه
۲۳۵.....	فصل نهم. فقه در عصر تابعین
۲۳۷.....	عصر تابعین، دوران حکمرانی امویان
۲۳۹.....	اقدامات فرهنگی حاکمان اموی
۲۴۰.....	اقدامات فرهنگی مخالفان حکومت اموی
۲۴۳.....	معارف در عصر تابعین
۲۴۶.....	چالش‌های فکری در عصر تابعین
۲۴۹.....	تأثیر حکومت امویان در مشخص شدن مصاديق تابعین
۲۵۰.....	مکاتب فقهی در عصر تابعین
۲۵۳.....	اختلافات ریشه‌ای رأی گرایان و اثر گرایان
۲۵۶.....	اصحاب آرایت و طلیعه‌های رأی گرایی
۲۶۰.....	مهنمترین ویژگی‌های فقه تابعین
بخش چهارم. جریان‌های فکری نیمه‌ی دوم سده‌ی ۲ ق.	
و پیدایی تدریجی فقه، چون یک علم	
۲۶۷.....	فصل دهم. ظهور اصحاب رأی
۲۶۹.....	کوفه خاستگاه اصحاب رأی
۲۷۴.....	ظهور ابوحنیفه
۲۸۰.....	مذهب فقهی ابوحنیفه
۲۸۵.....	شیوه‌ی کاربرد رأی نزد ابوحنیفه
۲۸۷.....	(الف) قیاس
۲۹۲.....	(ب) استحسان
۲۹۵.....	استحکام تدریجی بنیان‌های علم فقه پابهپای شکل‌گیری مکتب اصحاب رأی
۲۹۷.....	اصحاب رأی پس از ابوحنیفه

فصل یازدهم. اصحاب حدیث متقدم	۲۹۹
تفکیک فقه از دیگر معارف اسلامی	۳۰۰
اصحاب حدیث متقدم و متأخر	۳۰۳
پیشینه‌ی اصحاب حدیث و اندیشه‌های شاخص ایشان تا دوران مالک بن انس	۳۰۳
مالک بن انس أصبَحَی، مشهور به «امام دارالهجرة» (۱۷۹-۹۳ ق.)	۳۰۸
الموطأ مالک، مهم‌ترین منبع برای آشنایی با آموزه‌های وی	۳۱۱
صورت‌بندی اندیشه‌ی فقهی مالک	۳۱۸
جمع‌بندی: مروری بر سیر تاریخی اندیشه‌های اصحاب حدیث	۳۲۴
فصل دوازدهم. مکاتب فقه شیعی	۳۲۷
فرق شیعی در نیمه‌ی سده‌ی دوم هجری	۳۲۸
مشکلات بحث از تاریخ فقه شیعی	۳۳۱
شكل‌گیری مکتب فقهی شیعه	۳۳۶
مطالعه‌ی موردنی فقه ابان بن تغلب، همچون یکی از شاگردان امام باقر(ع)	۳۴۴
امام صادق(ع) و استحکام مبانی فقه جعفری	۳۵۰
روش‌شناسی بحث درباره‌ی فقه امام صادق(ع)	۳۵۳
مبنای معرفت‌شناختی استنباط فقهی امام(ع)	۳۵۵
روش امام(ع) در تفسیر ظواهر کتاب	۳۵۸
مبنای امام(ع) در استنباط از روایات	۳۶۱
نقش شاگردان امام صادق(ع) در شکل‌گیری مکتب فقه جعفری	۳۶۴
جمع‌بندی و نتیجه‌گیری	۳۶۶
فصل سیزدهم. ظهور شافعی، نظریه‌ی «بیان»، حدیث فراابومی و علم اصول	۳۶۹
جاگاه شافعی در تاریخ علم فقه	۳۷۱
اهم آثار شافعی	۳۷۸
نگرش‌های کلامی شافعی	۳۸۰
نظریه‌ی بیان و رواج عقلانیتی مطلق‌نگر در تحلیل ادله‌ی احکام	۳۸۰
مبانی اصولی شافعی	۳۸۵
سابقه‌ی تفکر شافعی در محیط مصر، پیش از خود وی	۳۹۲

فهرست مطالب ۱۱

۴۰۱.....	فصل چهاردهم. اصحاب حدیث متاخر
۴۰۲.....	امپراطوری عباسیان در آستانه‌ی سده‌ی ۳ق. و اثر آن بر تحولات فقه اسلامی
۴۰۶.....	زمینه‌های فرهنگی ظهور اصحاب حدیث متاخر
۴۰۹.....	شکل گیری مکتب اصحاب حدیث در بغداد
۴۱۵.....	فقه اصحاب حدیث متاخر
۴۲۳.....	احمد بن حنبل مشهورترین شخصیت میان اصحاب حدیث متاخر
۴۲۷.....	عقاید احمد
۴۲۸.....	آثار وی
۴۲۹.....	مبانی فقهی احمد
۴۳۱.....	فصل پانزدهم. استدراک
۴۳۷.....	منابع

قدرشناسی

تاریخ فقه اسلامی در سده‌های نخستین برپایه‌ی گفتارهای نگارنده برای درس «تاریخ فقه و فقهاء» در دوره‌ی کارشناسی فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی آزادشهر پدید آمده است. نخست همت جمعی از دانشجویانم را سپاس می‌گویم که دست‌نوشته‌های شان را در اختیارم گذارند، آقایان و خانم‌ها: فرشته بکیاسا، معصومه کیانی، کاظم کوهستانی، زهرا طاهرخانی، غزاله کاسب، لیلا جمال‌آبادی، رضا وطنی، سونا خانجانی، مصطفی موحدی و محمد لطفی.

از دوستان فرهیخته و دانش‌دوستم که با مطالعه‌ی این اثر برخی نقاط ضعف را گوشزد کردند و به اصلاح آن مدد رساندند سپاس گزارم؛ آقای دکتر عباس اسکوئیان، آقای دکتر سعید زعفرانی، خانم دکتر مژگان سرشار، سرکار خانم راحله نوشآوند و نیز دانشجوی کوشا، جناب آقای امید فیض‌زاده. این اثر در مراحل آماده‌سازی نهایی نیز به دوست عزیز و دانشمند آقای مرتضی کریمی نیما بسیار مدیون است. او با مشورت‌های عالمانه و همدلی‌های دوستانه و مشفقاتنی خویش گذشته از آن که مرا در بهبود کیفیت علمی راهنمایی بود، به ارائه‌ی بهینه هم یاری رساند.

آن که متعهدانه و دلسوزانه بیش از همه وقت گذاشت و با دققی تحسین‌برانگیز ظرافت اثر را کاوید، یار مهریانم آقای دکتر سیدعلی آقایی است. به واقع نمی‌دانم چگونه

می شود قدری از محبت ایشان را سپاس گزارد. از نقدها و نکته‌سنجهای او بسیار آموختم. کوشیدم نقدهای عالمانه‌اش را ارج نهم و از آن‌ها برای بهبودبخشی کیفیت اثر بهره جویم. این‌که وی با استیاق تمام در همه‌ی اجزای اثر نگریست، از دید من معنایی جز مقبولیت نسبی اثر نداشت. امیدوارم در میان دیگر خوانندگان هم نوشهام چنین بخت برخورداری بیابد. در آخرین مرحله نیز یار مهربانم آقای دکتر هادی رهمنا نسخه‌ی نهایی را بازخوانی کردند و نکاتی مهم را یادآور شدند. لطف و یاری همه‌ی این عزیزان را ارج می‌نمهم. خود را در جبران این محبت‌ها ناتوان می‌شناسم و از خداوند متعال برای شان به دعا توفيق می‌طلبم.

سرآخر، سپاس ویژه‌ی من همسر عزیزم راست که در مدت بازخوانی و تنظیم اثر، شرایط سخت مرا همدلانه به رسمیت شناخت و متنتش مثل همیشه قوت قلبم بخشید. سپاس من از وی از جنسی دیگر است و با هیچ بیانی قدرشناس لطفش نمی‌توانم بود. امیدوارم این بیان شرم‌آگین بتواند قدری — هرچند اندک — از حق‌شناسی مرا نسبت به وی حکایت کند. بدون عشق و همراهی او من هیچ هیچم و هرگز نمی‌توانم گمان برم که مطالعاتم بدون لطف و مهر و تشویق و همدلی او فرجامی بیابد.

آن را به دانشجویانی هدیه می‌کنم که با پرسش‌های مکرر خویش در کلاس و بیرون بر غنای بحث‌ها خواهند فزود. آن‌ها با اظهارنظرهایشان که مرا دائم به فکر فرومی‌برد و برایم پرسش ارمنان می‌آورند، بسی رهین مت خویشم خواهند ساخت. همیشه با دوستان نقاد و خوش‌فکری‌بودن برایم احساس بال درآوردن و پرواز همراه آورده است. هم ایشان را و هم حسّ معنوی «با ایشان تأمل کردن» را گرامی می‌دارم.

پیش‌گفتار

تاریخ فقه در ایران و به طور کلی در سراسر تمدن اسلامی تاریخ اندیشه‌ورزی درباره آیین‌های هویت‌ساز عبادی و حقوقی است؛ یعنی مسائلی که طی قرن‌ها مهم‌ترین مسائل اجتماعی محسوب شده، جریان‌ساز بوده، مهم‌ترین تحولات فرهنگی و سیاسی را شامل داده و همواره خود نیز از آن‌ها اثر پذیرفته‌اند. فقه در «تمدن‌های نقل محور» همان جایگاهی را داراست که فلسفه در تمدن‌های مبتنی بر عقل خودبنیاد دارد. برای شناخت تاریخ اندیشه‌ها در ایران، باید از تاریخ فقه جویا شد. همان کاری که هنوز عزمی جدی برای انجامش نداریم. حتا گاه شنیده می‌شود برقی می‌گویند: «مسلمان‌ها در همان علم فقه نیز که اصلی‌ترین دغدغه‌شان بوده است، چندان رویکرد نظری نداشته‌اند»؛ سخنانی که معلوم نیست بر مبنای کدامیں مطالعه‌ی روش‌مند بنا شده است.

در این اثر، رسالتِ محوری خویش را معرفی علم تاریخ و بازنمایی ضرورت آشنایی با آن تشخیص داده‌ام. به همین منظور کوشیده‌ام دانشجو را با نوع نگاه مورخانه، علوم یاری‌رسان به مورخان، شیوه‌ی تحلیل تاریخی، رابطه‌ی میان تاریخ و دیگر علوم اجتماعی و درنهایت، کاستی‌ها و نقاط ناپژوهی‌های در حوزه‌ی مطالعات تاریخ فقه اسلامی و منابع دست اول آن آشنا کنم.

تلاش کرده‌ام تحولات فقه را در آینه‌ی مسائل خود جامعه‌ی اسلامی ببینم؛

برخلاف مستشرقانی که ریشه‌ی همه‌ی تحولات جامعه‌ی اسلامی را در اموری بیرون از آن و در تقليد از جوامع دینی اطراف‌شان می‌جوینند. کوشیده‌ام نشان دهم بسیاری از اندیشه‌های حقوقی متکامل دوره‌های بعد ریشه در همان دیدگاه‌های کهن دارد. گاه مکتبی با گذشت سده‌ها، سرآخر پا در مسیر همان کسان می‌گذارد که دیرزمانی به مخالفت‌شان شهره بوده است.

کوشیده‌ام نشان دهم چگونه بنای رفیع و ارزشمندی چون فقه به کوشش‌های همه‌ی مکاتب فکری با دستاوردهای متنوع شان متکی است و چگونه مکاتبی که از دید دیگران مبانی و روش‌های صحیحی نداشته‌اند، با ترویج نگرش‌های خاص خود اسباب رشد و تحول کلی علم فقه در سده‌های بعدی را فراهم آورده‌اند. خواسته‌ام نشان دهم «علم یک بازی جمعی است».

در این اثر، همواره درگیری ذهنی ام بر سر پرسش‌ها بوده است نه پاسخ‌ها. وقتی درباره‌ی شیوه‌ی عبادات عرب پیش از اسلام، آیات مرتبط با سجده در قرآن، عربانی عرب‌های پیش از اسلام در هنگام طواف و هر مسئله‌ی دیگری از این دست بحث می‌کنم، هرگز نمی‌خواهم پاسخ چنان پرسش‌هایی کلی را در کلاس درس بیابم. پرسش‌هایی که اگر زمانی قرار باشد پاسخش پیدا شود، باید جامعه‌ی علمی کشور و دانش‌پژوهان رشته‌های مختلف سال‌های سال مشارکت گروهی کنند و مسئله را در پژوهش‌های خویش از منظرهای مختلف بکاوند. هدف آن است که بنمایانم درباره‌ی پرسش‌هایی کوتاه‌ترین راه برای فراخواندن دانشجویان به پژوهش در این عرصه‌ها بوده است.

سبب بیان این همه حواشی و مقدمه‌های طولانی در هر فصل این است که درس به دانشجویان ورودی ۱۳۸۵ در نخستین ترم تحصیل‌شان ارائه شده بود و آن‌ها بدون گذراندن پیش‌نیاز چنان‌که متأسفانه در برنامه‌ی مصوب کنونی مرسوم است، سر کلاس نشسته بودند. مجبور بودم اول بگویم فقه چیست، تاریخ چیست، عنوان درست درس کدام است.... قضایت دقیق‌تر درباره‌ی ضروری بودن یا نبودن طرح این بحث‌ها را به خواننده‌ی زیرک و امی نهم.

باری، اکنون که تدوین درس گفتارها را از نظر می‌گذرانم، حجم آن را متناسب با تاریخ فقه دو واحدی نمی‌بینم چون درس گفتارها با سیستم چهار واحدی تنظیم شده بودند و از همین رو در آن هیچ حرفی درباره‌ی تاریخ فقه سده‌های متأخرتر دیده نمی‌شود. امیدوارم برنامه‌ریزان درسی با نظر به گستردگی این مطالب، در تضمیم خویش مبنی بر کاستن از شمار واحدهای تاریخ فقه بازنگرند و باز برای تاریخ فقه، کمینه همان چهار واحد پیشین را در برنامه‌ی درسی رشته‌ی فقه و مبانی حقوق درنظر گیرند.

نیز امیدوارم دانشجوهایی که در تدارک و تکاپوی موضوع‌یابی برای پایان‌نامه و تحقیق‌اند با نظر در این اثر به مطالعه در گستره‌ی تاریخ فقه علاقه‌مند شوند. شاید شیوه‌ی طرح سوال اثر و دعوت دائم مؤلف به تأمل و نقادی به درد آشنایی با موضوعات محتاج پژوهش در عرصه‌ی تاریخ فقه بخورد. متواضعانه، خواندن‌ش را به دانشجویان فاضل رشته‌های فقه و مبانی حقوق اسلامی، تاریخ و تمدن اسلامی، علوم قرآن و حدیث، تاریخ ادیان و مردم‌شناسی پیشنهاد می‌کنم.

در پایان هر درس، چند کتاب و مقاله برای مطالعه‌ی بیش‌تر معرفی کرده‌ام با این قصد که اگر دانشجویی مراجعه‌ی هفتگی بدان‌ها را بی‌گرفت، به مرور با تاریخ فقه اسلامی و اهم منابع آن آشنا شود. امیدوارم این اثر به دست دانشجویان تازه‌واردی بی‌فتد که می‌دانند چه قدر تحصیل دوره‌ی کارشناسی در سرنوشت علمی فرد مهم و حیاتی است. امیدوارم اگر کسی در خود استعداد و علاوه‌ی به تاریخ فقه دید، بتواند برای دوران تحصیل خویش در مقطع کارشناسی سیر مطالعاتی مناسبی طراحی کند. کار سختی نیست! کافی است همان منابع معرفی شده در پایان هر درس را نیک بنگرد یا اگر به موضوعی علاقه‌مند شد، به منابع بحث مراجعه کند. نمی‌توانم تضمین کنم، اما کوشیده‌ام انتخاب منابع و توضیحات درسی چنان باشد که دانشجو اندیشیدن را نیز فراگیرد؛ چنان‌که کوشیده‌ام راههایی نیز برای پاسخ‌گفتن به پرسش‌های تاریخی فراور نهیم. باور دارم اگر دانشجویان مراجعه‌ی تدریجی و هفتگی بدان‌ها را بی‌گیرند، چه بسا به مرور در شناسایی و کاربرد منابع مهم و دست اول تمدن اسلامی در حوزه‌های مختلف خبره شوند.

اگر نکته‌ای لطیف در اثر دیده شود، به احتمال قوی حاصل شاگردی‌های من است. ارجاعات به آثار محققان مختلف، به ویژه استادانم تا حدودی گویای حجم این اقتباس‌اند و می‌توانند نکته‌بینی‌هایی را که خود گه گاه داشته‌ام از آموخته‌هایم جدا کنند. در این میان، یک نکته برای هر خواننده‌ی آشنا با بحث طرح می‌شود که از باب ضرورت اخلاقی باید بدان تصریح کنم. آن‌چه از جناب استاد دکتر احمد پاکتچی فراگرفته‌ام و خواه‌نخواه در این اثر ظاهر شده، بسیار بیش از موارد ارجاع مستقیم به آثار ایشان است. با این حال، چینش مطالب و نحوه‌ی برقرارکردن پیوند میان آن‌ها از من است و به طبع مسئولیت هر گونه لغزش و اشتباهی نیز بر عهده‌ی من خواهد بود.

خواننده‌ی این اثر به خوبی حس خواهد کرد که با متنه رو به رو است که بیان و رویکردی آموزشی دارد. به سبب همین رویکرد آموزشی و معلمانه است که کوششی برای تغییر کلی شیوه‌ی گفتاری بیان به خرج نداده‌ام یا حدالامکان منابعی فارسی و دسترس‌پذیر معرفی کرده‌ام. امیدوارم از این رهگذر برای تبادل تجربه با معلمان دلسوز و همکاران فاضل خویش راهی بیابم.

آرزوی دوری نیست که این اثر بر سرنوشت خواننده‌اش نیز اثر بگذارد و با کشاندن پای او به مطالعه در عرصه‌ی تاریخ فقه، فصل نوینی از حیات علمی پیشاروی وی بگشاید. بادا که این مطالعه وقتی با نگاه نقادان نکته‌سنج همراه می‌شود، مرا هم به آن‌چه در پیش هستم برساند. باشد که ما از این راه گامی به مقدس‌ترین عشق بشر — حقیقت — نزدیکتر شویم و باشد که در پس این انتقادها موجوداتی ناقص همچون من و این اثرم نیز راه کمال خویش بیابند.

دکتر حامد خانی (فرهنگ مهروش)
دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان
آزادشهر، آبان ۱۳۹۳